

Bevarandeplan för Natura 2000-område Rustningshamn

SE 0430064

pSCI beslutat av EU-kommissionen 2004-12

SCI fastställt av Regeringen 1995-12

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun : Landskrona

Läge : 4,5 km N om Landskrona

Markägare : Enskilda

Areal : 22,2 ha

Rustningshamn är förutom ett Natura 2000-område också;

- Naturreseptat (Hillehögs dalar, 1982)
- med i Naturvårdsprogram, Terrängform (2; Landskapet mellan Glumslöv, Örja och Lönneberga)
- med i Naturvårdsprogram, Naturvärde (2a Hillehögs Dalar-Ålabodarna)
- av Riksintresse för naturvård (Hildesborg-Ålabodarna, 3kap 6§MB)
- av Riksintresse för kulturmiljö (Dalgångsbygd kring Råån)
- med i Ängs- och hagmarksinventeringen, klass II (1990)
- med i Ängs- och betesinventeringen (2002-2004)
- med i kommunens översiktsplan 2002
- med i Rikkärrsinventeringen

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 1999-09-06.

Tabell 1. Rustningshamns naturtyper med arealer 2004, Natura 2000-arter och Natura 2000-koder inom parentes

Naturtyper	Areal (ha)
*Kalkgräsmarker (6210)	4
Rikkärr (7230)	0,8
Årnuell vegetation på driftvallar (1210)	0,1
Total areal naturtyper	4,9
* prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Rustningshamn innebär detta följande bevarandemål:

Areal

Odlingslandskapet

- Naturtypen Kalkgräsmarker (6210) ska omfatta minst 4,0 ha men den får gärna öka i areal

Våtmarker

- Naturtypen Rikkärr (7230) ska omfatta minst 0,8 ha men den får gärna öka i areal

Strandområdet

- Naturtypen Årnuell vegetation på driftvallar (1210) ska omfatta minst 0,1 ha längs med kuststräckan.

Struktur och funktion

- Ett fortsatt gott betetryck ska finnas där området betas.
- Skötsel av branternas olika delar ska ske med röjning, bränning och/eller bete.

Typiska arter

- De för Naturtypen Kalkgräsmarker (6210) typiska arterna klintsnyltrot, backklöver, jungfrulin och rödkämpar ska förekomma i livskraftiga populationer i området.

- De för naturtypen Rikkärr (7230) typiska arterna hirsstarr och ängsnyckel ska förekomma i livskraftiga populationer i området.
- Den för naturtypen Annuell vegetation på driftvallar (1210) typiska arten strandmålla ska förekomma i livskraftiga populationer i området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Natura 2000 – området Rustningshamn ligger i Landskrona kommun och i Härslövs socken.

Området utgör de västliga delarna av Hillehögs dalars naturreservat men reservatet omfattar också området ca 200 m ut i vattnet i Öresund. Rustningshamn omges av ett vackert backlandskap som närmast havet har nästan lodräta erosionsbranter. Dessa landformer är tillsammans med vissa delar av Ven unika för landet. Områdets stora naturgeografiska värde är väl dokumenterat i den vetenskapliga litteraturen och i forskarvärlden. Rustningshamn är helt uppbyggd av lösa jordarter och bildades i samband med inlandsisens avsmältningsskeden. I området finns skikt med tegellera som avsatts i issjöar. Dessa lerskikt överlagrades av skikt med mo, lera, lågbaltisk morän och nordostmorän. Beroende av bl.a. isarnas olika rörelser, uppdämda issjöar och ett varierat istryck visar skiktningen i de undersökta täkterna på stora variationer. Det har tidigare legat ett tegelbruk i Rustningshamn. Teglet framställdes av den lera som underlagrar moränerna. Tre täkter har funnits där leran togs från, en är idag vattenfylld. Där täktbottnarna nått grundvattensnivån har små kalkkärr bildats efter den avslutade täktverksamheten. Andra täkter har vuxit igen med alm som ibland bildar mindre trädbestånd. Tegelbruket är rivet idag. På flygfotot från 1940-talet ser man att det låg på det låglänta området väster om Gåsägget nere vid havet.

Rasbranterna kalvar ständigt av bitar från branten och på en storskiftskarta för Härslövs by från 1764 hade byborna kommit överens om att lämna delen mellan kanten av höjderna och stranden till en allmänning för byn.

Uppe på kanten mot de branta sluttningar samt i branterna finns stora naturvärden i form av en mycket artrik flora och fauna. Många sällsynta skalbaggar finns t.ex. i området.

Landskapsbilden är mycket vacker och unik för Sverige med utsikt över dalgången, Öresund och Ven.

Uppe på den högsta punkten, Gåsägget kallad, finns en gravhög som finns dokumenterad på en karta redan år 1707. Det finns också skansanläggningar på flera

platser inom Natura 2000 - området. Totalt byggdes 11 st skansar av Generalguvenören och fältmarschalken herr greve Stenbock som skydd för fientligt anfall. Dessa iordningställdes åren 1671 och 1709. Idag finns endast 5 stycken kvar, övriga har raserat till följd av erosionen. Man ser tre av skansarna tydligt på flygfotot från 1940-talet. Det finns också en gropavall som ligger på den gödselpåverkade delen av betesmarken, idag står några enstaka träd i kanten. Vid havet står ett Per Albinfort. Området har en stor betydelse för det rörliga friluftslivet, speciellt i de strandnära partierna. En cykelväg går också genom området.

Rustningshamns mark är idag till största delen betesmark men det var ängsmark tidigare. Pga erosion är inte den floristiskt värdefulla kanten innan sluttningen mot havet betad men Gåsägget, som anses vara den mest värdefulla delen ur floristisk synpunkt är betad. Det är också dessa delar av området som var ängsmark på den gamla ekonomiska kartan från 1911. Även längs med ån som går från Dalamossen ut till Öresund hade man ängsmark. Det mesta av området blev dock uppodlat och gödslat under 1900-talet och här saknas därför värdefull flora. I söder finns tallplanteringar som fanns redan år 1911.

Naturtyper

Rustningshamn utgörs av en höjdrygg med en kuperad dalgång som gör att både torrare och fuktigare områden förekommer. En damm finns norr om Gåsägget, den ligger som i en gryta omgärdad av höga branter. Detta är en av de f.d. lertäkterna som nu har vattenfyllets. Den ligger där bäcken från Dalamossen till Öresund gick under början av 1900-talet, av denna bäck verkar mycket ha grävts ner under uppodlingstiden vid 1900-talets början.

Rikkärr, 7230

Öster härom finns ett kärr som idag är helt igenvuxet med hög vass och videbuskar. Av de från början eventuellt fina rikkärrsarterna finns det idag inga spår av men lite kärrjohannesört och blåtag förekommer. Den rödlistade arten källgräs har funnits här tidigare. Källgräs växer vid källdråg eller på betesmarker och de gynnas av tramp av betesdjur och hotas av upphört bete med igenväxning och beskuggning. Då det är mycket igenväxt i kärret kan man nog utgå från att källgräs inte finns kvar längre. På 1960-1970-talet fanns det brunstarr, darrgräs, kabbleka, slankstarr, gökblomster m.m. enligt en inventering. Den uteblivna hävden har medfört att de hävdgynnade arterna försvunnit. I den södra kanten om kärret finns en dunge med hagtorn, körsbär och nypon. Lite död ved förekommer inom dungen med bl.a. en död ask. Stenmåra växer här.

Kalkgräsmarker, 6210

Vid Gåsägget och i rasbranterna som för övrigt är syskonbildningar till Vens berömda Backafallen, finns de floristiskt mest värdefulla områdena. Tyvärr så håller stora delar av branterna att växa igen med bl.a. bergör, slån, nypon och salix. Där vegetationen är gles och eroderad genom ras trivs den konkurrenssvaga arten raggarv. Här vid Rustningshamn har raggarv troligen sin rikaste förekomst i Skåne, med ibland 1000-tals

blommande exemplar. Andra arter som finns i branterna och på Gåsägget är bl.a. gullviva, brudbröd, spåtistel, rödkämpar, rödklint, svartkämpar, bockrot, backsmultron, jordtistel, stallört, mandelblomma, flentimotej, luktsmåborre, sommarfibbla, prästkrage, tulkört, färgkulla, tussilago, darrgräs, backtimjan, sandnarv, backlök, slankstarr, dvärglin och ängshavre. Även den rödlistade arten klintsnyltrot förekommer. Den parasiterar på bl.a. väddklint. En del arter som fanns på 1970-talet har försvunnit nu som t.ex. gulsippa, akleja, strandmalört, kustmålla, lundskafting m.m.

En del buskar av ros, hagtorn och slån växer här. Sly av ros har kommit upp under senare år.

Betesmarken är viktig för flera arter som finns med på artdatabankens rödlista över hotade och missgynnade organismer. Det finns bl.a. skalbaggar, fjärilar och reptiler som behöver solexponerade örtrika backar med sandblottor för att överleva (se rödlistan nedan). Backsvalor bygger sina bon i den branta obevuxna delen av slänten. Norr därom är branten mycket snårig med hagtorn, slån och nypon.

En mindre röjning har påbörjats i området men i branterna har det inte röjts ännu.

I den norra delen av Rustningshamn (N. om vägen) finns det också klintsnyltrot. Här finns också arter som bockrot, rödklint, spåtistel, bitterfibbla, flockarun, puktörne, rödklint, ängshavre, prästkrage, gulmåra och gullviva. Två bokar som är något grövre finns också. Denna del betas men rasbranten ner mot havet betas ej för närvarande. En del salixbuskar har etablerat sig i branten. Det finns många rödlistade skalbaggar som trivs här. Vid huset vid kusten finns ett område som är starkt igenväxt med buskar och träd av björk, alm, oxel, björnbär och fläder. En grövre bok med död ved finns. Här finns ädelmynta och en björnbärssort som är en korsning mellan blåhallon och björnbär.

Centralt i området innan tallplanteringen börjar finns en rasslänt med framspringande vatten. Nere mot havet är området igenvuxet av vass, rosendunört, lönn, ask och salixsnår. Uppe mot tallen till är det stora sandblottor från kalvning med inslag av kalkaktig jord. Det ska finnas orkidéer och sanddådra här.

I den sydliga utlöparen växer tall som längre söderut får mer inslag av löv. Almen dominerar och ask, sykomorlönn och bok förekommer. Inom detta området finns det också en skans.

Årull vegetation på driftvallar, 1210

En liten yta nere på stranden har driftvallar. De har bildats genom att tång, vass eller annan vegetation drivit med vattnet genom strömmar och vågrörelser och lagrats upp som små vallar längs stränderna. Driftvallen är kväverik och har vegetation av ettåriga

växter. Här finns strandmålla, blåmålla, blåtgåg, grått saltgräs, gåsört, saltarv, strandaster, strandkvickrot, saltört och salttgåg.

Kulturbetesmark

Stora delar av betesmarken i öster är tydligt gödselpåverkad och endast trivial flora som groblad, brännässla, luddlosta och luddtåtel förekommer men längs stängslet i väster har lite av den finare floran från rasbranterna spridit sig ut i betesmarken. Den hävdade delen av betesmarken är välbetad med endast viss tuvbildning. En förmodad gropavall som förr indelade åkern från betesmarken går söder om Gåsägget, några enstaka hagtornsträd står längs gropavallen.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

- Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.
- De delar som betas idag fortsätter att betas och i största möjliga mån betas de områden som har naturtyp. P.g.a. kalvning av markunderlaget kan branterna förmodligen inte betas till fullo.
- Där det går att beta släpper man lättare djur som t.ex. får. De borde kunna beta något i brantområdena.
- Där det är möjligt bör staketet flyttas ut så att branten får skötsel via bete.
- De delar som inte betas röjs på buskar och träd i förstahand. Buskar i branten och på andra platser som har tätt buskage, röjs med jämna mellanrum och stora täta buskage minskas ner.
- Röj upp den lilla kalkgräsmarken vid huset. Röj både bland buskar och träd.
- Slå rikkärrsområdena som håller på att växa igen. Årlig slåtter bör ske i början sedan kan det eventuellt minskas till vartannat år.
- Kantområden t.ex. utmed cykelstigen sköts med slåtter.
- Där backsvalar finns lämnas området orört.
- Bränn av gräset varje år till vart tredje år utanför betat område.
- att gödsling, kalkning, nydikning eller insådd av för naturtypen främmande arter ej får förekomma inom området.
- Hydrologin och pH-värdet förblir oförändrad eller endast svagt förändrat även i framtiden.
- Att de sällsynta och hotade arterna av kärlväxter m.m. som finns i området fortsätter att finnas kvar i stabila populationer och gärna ökar i frekvens.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper är:

- Igenväxning av fält-, busk- eller trädskikt och utkonkurrens av sällsyntare arter pga att ingen hävd förekommer.
- Utebliven eller svag hävd på de idag betade områdena.
- Erosion av de artrika rasbranterna, det är dock en förutsättning för vissa arters fortlevnad.
- Gödsling, stödutfodring, kalkning, nydikning eller insådd av för naturtypen främmande arter.
- Markexploatering eller annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, t.ex. skogsplantering, dikning, täktverksamhet eller exploatering av bebyggelse, industri m.m.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin eller liknande medel som är negativt för den dynglevande insektsfaunan. Insekterna är viktiga för betesmarken då de bryter ned djurspilling.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets naturtyper

Naturtyper	Bevarandestatus
Kalkgräsmarker (6210)	Ordinärt bevarande(Gott bevarande Gåsägget)
Rikkärr (7230)	Ordinärt och minskande bevarande
Annuell vegetation på driftvallar (1210)	Ordinärt bevarande

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Området är naturreservat och skyddat sedan år 1980, dessutom finns strandskydd. Åtgärdsplan inom miljöstödet för betesmarker och slätterängar finns på området.

Bevarandeåtgärder

En skötselplan finns över området och dess omgivningar.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller de som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

Då branterna inte inkluderas i det betade området måste de skötas separat, vilket inte har skett till fullo nu. Branterna och platån utanför stängslet är kraftigt igenväxande. På några ställen ser man fin ängsflora som försöker överleva. Det enklaste är att stängsla och beta även dessa områden och låta lätta djur som t.ex. får gå där de kan. Området är dock hela tiden utsatt för erosion vilken kan bli större om det är hävd i hela slänten. Om det inte går att få igång bete här måste insatser göras. Områdets hävdhistoria bör vägleda för den fortsatta skötseln. Man bör bränna av gräset varje år för att hålla tillbaka oönskad och konkurrensstark vegetation som t.ex. bergrör. Om man väl fått bukt med vegetationen kan kanske bränning vartannat eller vart tredje år räcka.

Buskage och träd måste också röjas. De delar som inte betas röjs på buskar och träd i förstahand. Insektsfaunan kräver att det finns ett träd- och buskskikt men det får ej vara igenväxande.

Vid tallen i söder behövs vide tas bort nere i slänten.

Det vassrika området vid bäcken måste ha någon sorts hävd årligen då det växer helt igen med vass och vide. Bete med lätta djur borde egentligen kunna ske i detta inhägnade område. Om det inte är möjligt att ta bort stängslet och låta området betas tillsammans med övrig betesmark måste slätter av marken ske. Årlig slätter rekommenderas till att börja med för att minska vassbestånden. Därefter kan det eventuellt räcka med slätter vartannat år. När kärret har slagits ett par år kan slätter ske på sensommaren så att arterna hinner sätta frö. Salix måste också röjas här inne men spara hagtornsbestånden som står utanför det idag stängslade området. Om man ser på artlistan från inventeringen på 1960-1970-talet så fanns det en del trevliga arter som indikerar dels att någon hävd fanns då och dels att det är kalkaktig mark i kärren.

Kanske det finns en fröbank kvar i jorden som vid de rätta förutsättningarna kan börja gro igen.

På längre sikt kan tallplanteringen i söder avverkas till förmån för lövskog eller öppen mark.

Löpande skötsel

Området betas årligen och det finns ett bra betestryck på de delar som är betade. Fortsätt med detta och utöka med i alla fall slänten i norr som t.ex. kan betas av får. Stängsla in området till en egen fälla då en cykelväg går genom området och därmed förhindras att göra en stor sammansatt fälla med det redan idag betade området i nordost. Beta området årligen.

Cykelstigen sköts genom slåtter i vägkanterna för här finns också värdefull flora med t.ex. klintsnyltrot.

En del hagtorn och nyponbuskar kommer upp som sly på Gåsägget. Detta kan röjas vid behov. En del äldre buskage och några unga plantor som blir potentiella ersättare när de äldre dött kan vara kvar.

Ris från röjningar transporteras bort från området eller bränns på lämpliga ställen utan floravärden eller stenar.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljös struktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Den virtuella floran, <http://linnaeus.nrm.se/flora/di/scrophularia/euphr/euphmic.html>, den 3/1-05
- Ekologgruppen. 1994. Översiktlig vegetationsindelning av naturreservatet Hilleshögs dalar. Landskrona kommun.
- Länsstyrelsen i Skåne län. 1980. Reservatsbeslut
- Länsstyrelsen i Skåne län. 1982. Skötselplan
- Länsstyrelsen i Skåne län 2004. Information lagrad i Kartongen (GIS-skiktsgруппerna Miljö resp. Lantbruk).
- Länsstyrelsen i Skåne län, 2003. Från Sandhammaren till Kullaberg, Skånska natur- och kulturmiljöer.
- Länsstyrelsen i Skåne län.
- Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket.
- Naturvårdsverket förlag.
- Olsson, K-A. m.fl, 2003. Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål. Lund
- Persson, Sven. Insekter i Landskrona kommun –kunskapssammanställning. Rapport 2002:1. Miljöförvaltningen.
- Landskrona kommun.
- Översiktsplan, Landskrona kommun, 2002

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare: Marie Löfberg
Senast reviderad 2005-12-09 av Marie Löfberg

Bilaga 2 Rödlistade arter

Rödlistade arter	Hotkategori	Namn	Vetenskapligt namn
-Kärlväxter	EN	Klintsnyltrot	<i>Orobanche elatior</i>
	VU	Åkermadd	<i>Sheradia arvensis</i>
	VU	Raggav	<i>Cerastium brachypetalum</i>
	NT	Blåtåg	<i>Juncus inflexus</i>
	VU	Källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>
	NT	Sanddådra	<i>Camelina microcarpa</i>
-Insekter	NT		<i>Bledius nanus</i>
	EN		<i>Bledius praeternissus</i>
	NT		<i>Chrysomela salicetu</i>
	VU	Mjällgrävare	<i>Dyschirius angustatus</i>
	CR		<i>Ocypus globulifer</i>
	NT		<i>Trachyphloeus digitalis</i>
	NT		<i>Trachyphloeus heymesii</i>
	NT	Sötvedelspetsvivel	<i>Apion astragali</i>
	VU		<i>Apion penetrans</i>
	NT		<i>Longitarsus gracilis</i>
	VU		<i>Sphaeroderma rubidum</i>
	VU		<i>Tychius lineatulus</i>
	VU	Svart majbagge	<i>Meloe proscarabaeus</i>
	NT		<i>Sunius melanocephalus</i>
	CR		<i>Ocypus globulifer</i>
	VU		<i>Bledius erraticus</i>
	VU	Knubblårsbarkfluga	<i>Solva marginata</i>
-Fjärilar	EN	Prydlig fåltmätare	<i>Scopula ornata</i>
	CR	Vitt stråfly	<i>Photodes morrisii</i>
-Reptiler	VU	Sandödl	<i>Lacerta agilis</i>
Sällsynta arter			
-Kärlväxter		Backklöver	<i>Trifolium montanum</i>
		Tulkört	<i>Vincetoxicum hirundinaria</i>
		Bergjohannesört	<i>Hypericum montanum</i>
		Strimklöver	<i>Trifolium striatum</i>
		Toppklocka	<i>Campanula glomerata</i>

		Vildlin	<i>Linaceae cathariticum</i>
		Strätta	<i>Angelica sylvestris</i>
		Svinrot	<i>Scorzonera humilis</i>
		Småborre	<i>Agrimonia eupatoria</i>
		Prästkraige	<i>Leucanthemum vulgare</i>
		Månviol	<i>Lunaria rediviva</i>
		Källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>
		Kattfot	<i>Antennaria dioica</i>
		Klintsnyltrot	<i>Orobanchacea elatior</i>
		Grått saltgräs	<i>Puccinellia distans</i>
-Insekter			<i>Acina corniculata</i>
			<i>Euphranta toxoneura</i>
			<i>Phytoobia cambi</i>
			<i>Bledius longulus</i>
			<i>Gyrophana n sp.</i>
			<i>Choleva agilis</i>
			<i>Otiorhynchus porcatus</i>
			<i>Silis ruficollis</i>

Bilaga 2

Inventering över Rustningshamn under åren 1964-1978 av Arvid Nilsson.

För fullständig inventering se reservatspärmen på Länsstyrelsen. OBS att vissa arter kan ha försvunnit nu.

En nyare inventering finns på Landskrona kommuns hemsida <http://www.landskrona.se/start.htm> Översiktlig vegetationsinventering av naturreservatet Hillehögs dalar.

Inventering av Rustningshamn under åren 1964-1978, x-finns				
Områden	Tallomr. i söder	Den öppna brantkusten	Vid dammen	Vid stranden
<i>Arter</i>				
backglim	x	x		
backlök	x	x		
backskafing		x		
backsmultron	x	x	x	
bactimjan	x	x		
backtrav	x			
berggröe	x	x		
bergrör	x	x		
bitterfibbla	x	x	x	
blåeld	x	x		
blåmonke	x			
blåmålla				x
blåtåg			x	x
bockrot	x			
brudbröd	x	x	x	
brunskära			x	
brunstarr			x	
bäckmärke			x	
darrgräs	x	x	x	
fårsvingel	x	x		
fältarv	x			
fältmalört	x	x		
färgkulla		x		
getväppling	x	x		
glatt daggkäpa	x		x	
grådådra		x		
grått saltgräs				x
gul fetknopp	x	x		

gulkämpar				x
gullviva	x	x	x	
gåsört			x	x
gökblomster			x	
havssälting				
hirsstarr			x	
humleblomster		x	x	
hundkex	x	x	x	
hästhov	x	x	x	
hönsarv	x	x	x	
jordtistel	x	x	x	
jungfrulin		x		
kabbleka			x	
kattfot		x		
klintsnyltrot	x			
knylhavre	x	x	x	
knölklocka	x	x		
knölsmörblomma	x	x		
knölsyska			x	x
krissla	x			
krustistel	x			
krypnarv	x	x	x	
krypven	x		x	x
kungsmynta	x	x	x	
kåltistel			x	
källgräs			x	
kärleksört	x	x		
kärrkavle			x	
liten blåklocka	x	x	x	
ljung		x		
lundstarr		x		
lundtrav	x	x		
marviol	x			
månviol	x	x		
oxtung	x			
piggistel	x	x		
plattstarr			x	
prästkra	x	x	x	
raggarv		x		

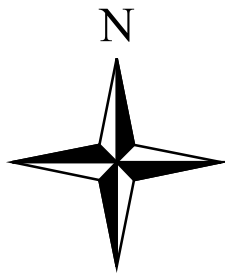
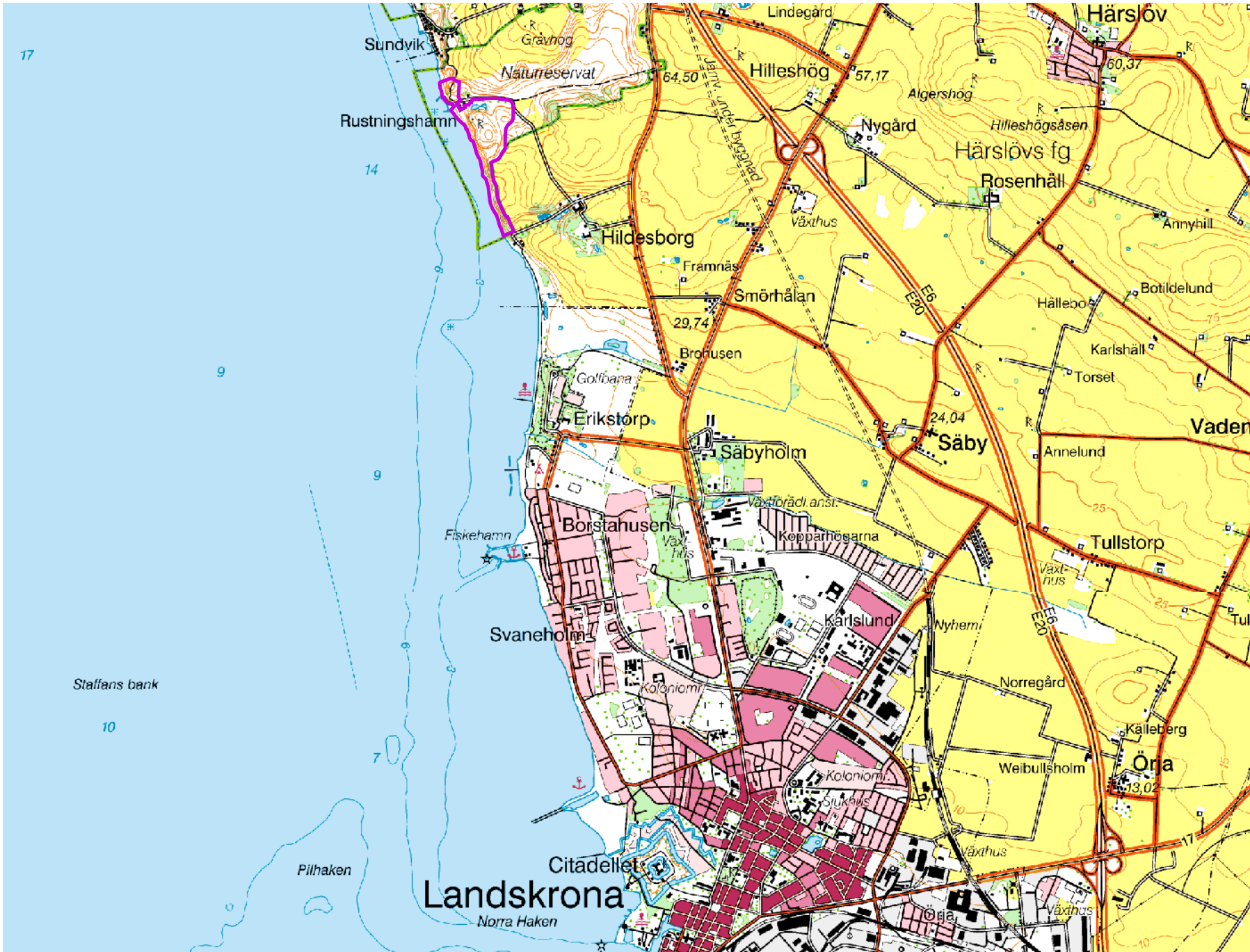

rosendunört			x	
rosenmalva		x		
rödclint	x	x	x	
rödkämpar	x	x	x	
rödven	x	x	x	
röllika	x	x	x	
rörsvingel	x	x	x	x
saltarv				x
salttåg				x
saltört				x
sammetsdaggekåpa	x	x	x	
sandnarv	x	x		
skogslök	x			
skogssäv			x	
slankstarr	x	x	x	
slätterfibbla		x		
smultronklöver				x
småborre	x	x		
smånunneört	x			
småvänderot			x	
spätistel	x	x	x	
stor blåklocka	x	x		
stor igelknopp			x	
stor sötväppling	x		x	x
storven	x	x	x	
strandaster				x
strandklo			x	
strandkvickrot				x
strandkål				x
strandmålla				x
strandtrift	x	x		
strimklöver		x		
strätta	x		x	
svinrot		x		
sötvedel	x	x		
tjärblomster	x	x		
toppklocka		x		
tulkört		x		
tuvstarr			x	

vasstarr			x	
vildlin		x	x	
vippstarr			x	
vitgröe	x			
vitpytta	x		x	
vitsippa		x		
vårbrodd	x	x	x	
vårfögätmigej	x	x		
vårstarr	x	x		
vädcklint	x	x	x	
älgört			x	
ängsgröe	x	x	x	
ängshavre	x	x		
ängskavle			x	
ängsnycklar			x	
ängsskära			x	
ängsvädd			x	
ärenpris	x	x		

Bilaga 1, Översigtskarta för Natura 2000-området Rustningshamn

 Natura 2000 - habitat (SCI)

Natura 2000 - området Rustningshamn

- Natura 2000 - habitat (SCI)
- privat anjns natura2000 Habitat digitalisering
- 1210 Annuell vegetation på driftvallar
- 6210 Kalkgräsmarker
- 7230 Rikkärr
- Kulturbetesmark
- Övrigt

500 0 500 1000 meter

